

Käijatte nimmel on sündinud, waid sedda sün-
nib mitmed modi, kui innimesed mitte arro
ei ja, kuidas ehk midda wisi kohhotus olli.
Kes surnud on, se on surnud, selle luud ja
lihha hakkab kohhe maddanema ja ei tulle siis
ial enam hauast wälja, ellawaid kohhutama;
agga ebbausk ja kerge meel tewad saggedaste
asja hullemaks, kui se tõeste olli.

Italiamaal — ma ei tea enam selle liina
nimme — olli rikka kaupmehhe wanna emma
surnud. Pääw pärrast matmist, õhtul, läh-
háb kaupmees seina kambri, kus emma haige
olli ja ka surri; agga tulli kohhe sealt jälle
taggasi, kohkunud ja kahwatand wárrisedes,
hüab keif perre rahwast kokko ja ütleb, et
emma jälle koeo taggasi tulnud, mis temma
omma filmaga olli näinud; agga mitte ep
olle julgenud liggi minna. Preester kutsuti
seina, kes kohhe julgeste ees láks ja teised
keif tagga järrele. Kui sisse ollid astunud,
tõmmati wodi kardinid lahti ja keif nággid,
et üks wanna naesterahwas, musta náuga,
kellel tanno peas, omma suga tempusi teggi

ja waatjate peale irwitas. Müüd kússis prees-
ter kaupmehhe káest, kas se temma emma piddi
ollema? mis peale kaupmees kostis: „Sah! se
on minno wanna emma; se on minno emma;
Oh mo waene emma!“ ka teised maea inni-
mesed piddasid tedda seks. Siin wóttis prees-
ter wet ja piiskas sellega wannamori filmi.
Kui koddokáia nággi, et preester wet temma
filmi pillus, kargas wodist wälja ja preestre
selga hammaštega kiini. Keif jooksid karju-
des toast wälja; agga koddokáia müts kuf-
kus peast mahha ja siis tunsid keif, et se
wanna emma muud ei olnud, kui nende om-
ma suur „ahw“, kes olli näinud, kuidas wanna
õnnis wodiš haige olnud ja ride olli pandud.

Se asfi on ammo selge, et mis ahw nááb
innimest ees teggewad, sedda teeb temma kohhe
järrele.

Iggal maal on rahwas maiad
Kuulma, kuidas koddokáijad
Siin ja seal on tempo teinud,
Mis ni mõnni arwab näinud.